

Arrest

nr. 250 860 van 11 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. GUEDENS
Pastoor Frederickxstraat 22
3560 LUMMEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. GUEDENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak
De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Quito en bezit u de Ecuadoraanse nationaliteit. In 2002 huwde u met J.(...) V.(...) V.(...), met wie u een dochter, A.(...), kreeg. U begon na het middelbaar aan een ingenieursstudie en werkte voor uw vader en uw oom. Daarnaast was u een fervent skater en startte u enkele projecten op om anderen te laten kennismaken met uw hobby. Zo vervaardigde u in uw werkatelier zelf skatebenodigdheden. Uw relatie met J.(...) verliep niet vlekkeloos. U verdacht haar ervan een verhouding te hebben met uw vroegere klasgenoot C.(...) A.(...). U vermoedde bovendien dat deze man in 2005 en 2009 uit jaloezie tweemaal inbrak in uw atelier. In 2010 beëindigde u uw relatie

met J.(...) . U ging opnieuw bij uw vader wonen. Ook uw atelier bracht u onder in zijn huis. In 2011 begon u een relatie met B.(...) M.(...), een dame die net daarvoor een relatie had gehad met diezelfde C.(...) A.(...). Op het einde van 2011 ging u bij haar inwonen. B.(...)was evenwel verslaafd aan de drugs en jullie relatie liep niet van een leien dakje. Eenmaal moest de politie tussenkomen toen u haar tot bloedens toe een kopstoot had gegeven nadat B.(...)u met een pan had aangevallen. Er bestond ook veel jaloezie onder haar vrienden en burens omdat ze u verkoos boven andere geliefden. De situatie werd er niet eenvoudiger op toen men ervan op de hoogte kwam dat u A.(...) S.(...), de dochter van B.(...)uit een vorige relatie, seksueel misbruikte. U hoorde 's nachts de burens op straat over u praten en u vernam dat E.(...) T.(...), een bendeleider uit de wijk waarin B.(...)woonde, u wilde vermoorden. B.(...)maande haar omgeving evenwel aan om rustig te blijven en u niets aan te doen. Ze had voor u gekozen en wilde een leven met u uitbouwen. Nadat u officieel gescheiden was van J.(...) , huwde u in augustus 2012 met B.(...) . Al snel werd zij zwanger. In september 2012 verhuisde zij naar België om bij haar zus en moeder te gaan wonen. U ging na haar vertrek opnieuw bij uw vader wonen en werkte verder in uw atelier. U was evenwel voorzichtig uit schrik dat u iets aangedaan zou worden door E.(...) T.(...). U kwam enkel buiten vergezeld van uw vrienden of van uw hond: zo voelde u zich veilig. In 2013 had u een aanvaring met een taxichauffeur. De politie werd erbij gehaald en een agent begon u te slaan. U hield hier een gebroken rib aan over. Nadat B.(...)in april 2013 bevallen was van jullie dochter S.(...) , diende u een verzoek om gezinshereniging in. Nadat dit verzoek werd ingewilligd verliet u in september 2013 Ecuador en reisde u naar België.

In België woonde u samen met B.(...) , jullie dochter S.(...) en uw stiefdochter A.(...) . U bleef A.(...) echter seksueel misbruiken. U en B.(...)zetten in 2015 een punt achter jullie relatie. In 2017 werden de Belgische autoriteiten ingelicht over het feit dat u A.(...) seksueel misbruikte. Op 7 november 2017 werd u gearresteerd. Op 9 maart 2018 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar, waarvan twee jaar effectief. In mei 2018 werd uw huwelijk met B.(...)ontbonden. Op 7 november 2019 werd u vrijgelaten uit de gevangenis. U kwam terecht in een daklozenopvang in Beringen. Later begon u een relatie met T.(...) S.(...), met wie u in 2020 in Tessenderlo ging samenwonen. Op 20 mei 2020 werd uw verblijfsrecht in België afgenomen. Deze beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken werd u op 30 mei 2020 betekend. Hoewel u tevergeefs probeerde bij de gemeente Aarschot om uw verblijf in België in orde te brengen, verbleef u nadien illegaal in België.

Op 7 januari 2021 werd bij een woonstcontrole door de lokale politie van Tessenderlo vastgesteld dat u zich illegaal in het land bevond. U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Op 11 januari 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat het in Ecuador onveilig is voor u doordat u A.(...) seksueel misbruikt heeft. U verwijst in dit verband naar de familie van A.(...) en de vrienden en de connecties van haar moeder B.(...) , met name E.(...) T.(...) en C.(...) A.(...). Deze laatste is zich de voorbije jaren twee keer bij uw vader komen informeren over wanneer u terug zou keren naar Ecuador. Voorts stelt u geen toekomst te hebben in Ecuador en in België bij uw dochter S.(...) en uw nieuwe partner, T.(...) S.(...), te willen blijven.

Ter staving van uw identiteit en nationaliteit legde u uw Ecuadoraanse paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggrijping of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U diende namelijk pas een verzoek om internationale bescherming in nadat de Belgische autoriteiten hadden beslist u vast te houden en hadden beslist om u van het grondgebied te verwijderen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een

reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw administratief dossier blijkt namelijk dat uw verblijfsrecht in België op 20 mei 2020 werd ingetrokken door de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde nadien dat u door het indienen van een bijlage 35 bij de gemeente Aarschot uw verblijfsrecht wilde verlengen. Dit leverde evenwel niet het gewenste resultaat op, waardoor u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond (CGVS, p. 11). U ondernam verder geen concrete stappen om uw verblijf in België in orde te brengen of om uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Ecuador kenbaar te maken aan de Belgische autoriteiten. Ook toen u op 7 januari 2021 gehoord werd door een politie-inspecteur van de lokale politie in Tessenderlo nadat u werd gearresteerd omdat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond, haalde u geen vrees aan om terug te keren naar Ecuador. U stelde toen enkel dat u niet was teruggekeerd naar Ecuador omdat u de relatie met uw dochter wilde herstellen en omdat u wilde blijven werken (Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling d.d. 7 januari 2021, vraag 4). Pas nadat u aangekomen was in het Centrum voor Illegalen te Merksplas, i.e. meer dan zeven maanden nadat uw verblijfsrecht in België ingetrokken werd, maakte u ten aanzien van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, met wie u een gesprek had in het kader van uw hoorrecht, uw vrees kenbaar en stelde u om internationale bescherming te willen verzoeken (formulier hoorrecht, vraag 5). Gevraagd waarom u niet eerder een dergelijk verzoek had ingediend, gaf u aan dit niet te weten. U verwees slechts naar het gegeven dat u met de gevangenisdirecteur van Hoogstraten gesproken had over een naamsverandering (CGVS, p. 23), hetgeen geenszins gezien kan worden als een actieve zoektocht naar (internationale) bescherming. Dat u na de intrekking van uw verblijfsrecht in België meer dan 7 maanden wachtte om deze vrees bij een eventuele terugkeer naar Ecuador kenbaar te maken aan de Belgische autoriteiten is dan ook een houding die niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling doet op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor de connecties en vrienden van B.(...)of de familie van A.(...) .

Vervolgens dient vastgesteld dat uit uw verklaringen betreffende de connecties van uw ex-vrouw B.(...) M.(...), zijnde C.(...) A.(...) en E.(...) T.(...) (CGVS, p. 13, 14, 17 en 20), geenszins een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade afgeleid kan worden. Vooreerst kan er vastgesteld worden dat uw problemen met **C.(...) A.(...)** vóór uw vertrek uit Ecuador zich beperkten tot uw vermoeden dat hij tweemaal ingebroken heeft in uw atelier. U kon dit evenwel niet bewijzen en diende bijgevolg geen klacht in tegen hem (CGVS, p. 14 en 15). In zoverre er geloof kan gehecht worden aan uw vermoedens dat Cesar daadwerkelijk bij u ingebroken heeft, dient opgemerkt dat dergelijke problemen in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, temeer daar u de laatste inbraak situeerde in 2009, i.e. vier jaar vóór uw vertrek uit Ecuador, en u verder geen andere problemen met hem heeft gekend (CGVS, p. 14 en 15). Dat diezelfde C.(...) A.(...) tijdens uw verblijf in België bij uw vader kwam informeren naar wanneer u terug naar Ecuador zou komen, is dan ook een bewering die in het licht van voorgaande vaststelling nauwelijks kan overtuigen, temeer daar uw opeenvolgende verklaringen over deze bezoeken aan uw vader niet stroken met elkaar. Zo stelde u aanvankelijk dat er al heel wat bezoeken zijn geweest aan uw vader. Deze bezoeken waren evenwel anoniem (CGVS, p. 13). Later gaf u aan dat Cesar vaak naar uw vader is gegaan tijdens uw verblijf in België (CGVS, p. 15). Nog later verklaarde u echter dat Cesar slechts twee keer bij uw vader is langs geweest en dat er verder geen andere personen naar u zijn komen informeren bij uw vader (CGVS, p. 16). Dat uw verklaringen over de bezoeken aan uw vader dermate inconsistent zijn, doet besluiten dat er hieraan geen enkel geloof gehecht kan worden, waardoor ook uw bewering dat Cesar tweemaal bij uw vader naar uw terugkeer kwam informeren niet aannemelijk is. Met uitzondering van deze ongeloofwaardig bevonden bezoeken aan uw vader kon u geen concrete elementen aanreiken waaruit blijkt dat u nog steeds in de negatieve aandacht zou staan van Cesar (CGVS, p. 16). Bijgevolg maakte u uw vrees voor C.(...) A.(...) niet aannemelijk.

Betreffende uw vrees voor **E.(...) T.(...)**, een bendeleider in de buurt waar u woonde, en de overige buurtbewoners, dient vastgesteld dat u in dit verband evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Zo kan er gewezen worden op uw verklaringen dat het nooit tot een fysieke aanvaring is gekomen tussen u en deze man (CGVS, p. 17). U verklaarde dat het eerder een gevoel is dat u had doordat u de buurtbewoners, door wie u geobserveerd

en gezocht werd (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), hoorde zeggen dat u vermoord zou worden (CGVS, p. 17). Deze dreiging werd evenwel de kop ingedrukt doordat B.(...)met hen gesproken had en gezegd had dat men u met rust moest laten (CGVS, p. 18). Bovendien kan er opgemerkt worden dat u de problemen met E.(...) T.(...), alsook het gegeven dat u de burens van B.(...)’s nachts hoorde discussiëren over wanneer ze u zouden vermoorden, voornamelijk kaderde binnen het drugsgebruik van u en B.(...)en in het feit dat ze u boven de anderen in haar omgeving verkoos (CGVS, p. 17 en 18). In zoverre de problemen met E.(...) T.(...) en het geroddel onder de buurtbewoners het gevolg geweest zou zijn van het feit dat u A.(...) seksueel misbruikt heeft – dit was immers een gespreksonderwerp in de buurt (CGVS, p. 17 en 18) - dient vastgesteld dat de tegenpartij ook na het vertrek van B.(...)naar België in september 2012 een jaar lang u niet benaderde (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dan ook dat u daadwerkelijk in de specifieke negatieve aandacht stond van E.(...) T.(...), van wie u enkel dacht dat hij Daniel heet (CGVS, p. 17), of van de overige buurtbewoners. Dit wordt overigens bevestigd door uw houding. Ofschoon u stelde voorzichtig te zijn, blijkt uit uw verklaringen dat u na het vertrek van B.(...)bleef werken, dat u buiten kwam met uw hond, op pad ging met vrienden en veel aan sport deed (CGVS, p. 17). Hieruit blijkt allermint dat u daadwerkelijk vreesde voor E.(...) T.(...) en/of andere buurtbewoners. Gevraagd wat u anno 2021 nog vreest voor E.(...) T.(...) verwees u slechts naar de fout die u gemaakt heeft, waarmee u doelde op het seksueel misbruik (CGVS, p. 18). U kon evenwel geen concrete zaken aanreiken waarop u zich baseerde (CGVS, p. 18), waardoor dit een blote bewering betreft. Hiermee maakt u geenszins aannemelijk bij een terugkeer naar Ecuador problemen te zullen krijgen met E.(...) T.(...) en/of uw voormalige burens.

Gelet op uw verklaringen dat u noch met andere connecties van uw ex-vrouw B.(...)problemen heeft gekend noch andere connecties van haar vreest (CGVS, p. 20), heeft u uw vrees om bij een terugkeer naar Ecuador problemen te krijgen met haar connecties niet aannemelijk gemaakt.

Betreffende uw vrees voor de **familie van A.(...)** omwille van het door u gepleegde misbruik kan eveneens vastgesteld worden dat u deze niet aannemelijk gemaakt heeft. Zo stelde u aanvankelijk dat u en uw familie doodsbedreigingen hadden gekregen (Verslag hoorrecht d.d. 8 januari 2021, vraag 5) en verwees u op de Dienst Vreemdelingenzaken, gevraagd wie u vreest bij een terugkeer naar uw land van herkomst, als eerste naar deze familie (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5). In het licht van deze verklaringen komt het bijzonder bevreemdend over dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud uw vrees voor de familie van A.(...) bij een terugkeer naar Ecuador niet spontaan aanhaalde. Pas nadat u geconfronteerd werd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u blijk van deze vrees (CGVS, p. 21). Voorts dient erop gewezen te worden dat u met geen woord sprak over doodsbedreigingen aan het adres van uw familie en kon u geen concrete zaken aanbrengen waarom u de familie van A.(...) hoeft te vrezen bij een terugkeer naar Ecuador (CGVS, p. 12, 21 en 22). Dat u en uw familie met de dood bedreigd werden door de familie van A.(...) S.(...) kan bijgevolg niet overtuigen, temeer daar uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat uw bewering dat de familie van A.(...) op de hoogte is van het seksueel misbruik slechts gestoeld is op vermoedens. Ofschoon u aanvankelijk verklaard had dat de familie van A.(...) pas na uw veroordeling in 2018 op de hoogte kwam van wat u gedaan had (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), gaf u later toe niet te kunnen bevestigen of de familie van A.(...) weet van dit misbruik (CGVS, p. 21). In dit licht zijn uw verklaringen dat de familie van A.(...) naar u op zoek is (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) bijgevolg allermint aannemelijk. Aangaande uw vrees voor de familie S.(...) kan er voorts nog opgemerkt worden dat u niet weet waar A.(...) s vader M.(...) momenteel woont en dat u, met uitzondering van M.(...), geen namen kon geven van personen die u concreet vreest in dit verband (CGVS, p. 21 en 22). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn vrees, quod non in casu. Dat u de familie van A.(...) vreest bij een terugkeer naar Ecuador maakte u bijgevolg niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande dient benadrukt te worden dat er aan uw verklaringen dat u in Ecuador al geslagen werd omdat u A.(...) misbruikt heeft geen geloof gehecht kan worden (Verslag hoorrecht d.d. 8 januari 2021, vraag 5). U vermeldde tijdens uw persoonlijk onderhoud slechts één enkele fysieke aanvaring. Zo werd u na een geschil met een taxichauffeur geslagen door een politieagent. Nergens verwees u naar het feit dat u in Ecuador al geslagen werd omwille van het door u gepleegde misbruik. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat er vanwege de familie van A.(...) ook in België nog geen fysieke agressie ten aanzien van u is geweest (CGVS, p. 21). Bijgevolg kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering in het verleden al geslagen te zijn geweest omdat u A.(...) seksueel misbruikt heeft.

Dat het ook voor uw familie in Ecuador onveilig is omdat u A.(...) seksueel misbruikt heeft (Verslag hoorrecht d.d. 8 januari 2021, vraag 5), wordt voorts danig ondermijnd door de vaststelling dat zowel uw vader, uw moeder als uw zus E.(...) nog steeds in Ecuador verblijven (CGVS, p. 3, 4 en 7). Dat iedereen overal in Ecuador van het misbruik op de hoogte zou zijn omdat u in de gevangenis in Antwerpen verschillende Ecuadoranen, Peruanen, Dominicanen en Colombianen heeft leren kennen (CGVS, p. 23), houdt tot slot in alle redelijkheid geen steek.

Uw bewering dat u enkele maanden voor uw vertrek uit Ecuador een aanvaring had met een politieagent die u, nadat u ruzie had gemaakt met een taxichauffeur, een gebroken rib sloeg, heeft u voorts evenmin aannemelijk gemaakt. Vooreerst dient benadrukt dat u over dit voorval met geen woord sprak tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans werd u, nadat u de gelegenheid had gekregen om uw vrees bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst uit te leggen, expliciet gevraagd of u ooit problemen heeft gekend met de Ecuadoraanse autoriteiten. U gaf aan dat dit niet het geval was (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vragen 3.5 en 3.7). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u dit aan uw sociaal assistent wel verteld had (CGVS, p. 20). Deze uitleg kan niet overtuigen. Dat u dit incident niet spontaan op de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalt, hoewel hiernaar wordt gevraagd, is niet ernstig en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband, temeer daar u geen enkel (begin van) bewijs van deze gebeurtenis kon voorleggen (CGVS, p. 19). Volledigheidshalve kan er nog benadrukt worden dat u op geen enkel ogenblik een vrees koppelde aan dit incident.

Betreffende uw stelling dat u geen toekomst heeft in Ecuador (CGVS, p. 13 en 18) kan voorts nog opgemerkt worden dat u heden nog steeds contact heeft met uw (gescheiden) ouders en uw zus. Zowel uw vader en uw moeder zijn eigenaar van een eigen woning (CGVS, p. 7). Voor uw vertrek uit Ecuador in 2013 woonde u gedurende verschillende periodes bij uw vader in. U heeft voorts uw middelbare studies afgerond en studeerde tot aan uw vertrek uit Ecuador aan de universiteit. U werkte bij uw vader en bij uw oom. Hoewel u stelde financiële moeilijkheden gekend te hebben, blijkt uit uw verklaringen dat u steeds in uw levensonderhoud kon voorzien (CGVS, p. 5 en 6). U geeft voorts blijk van zin voor initiatief: u stampte immers verschillende projecten uit de grond (CGVS, p. 6 en 13) en bevestigde in Ecuador steeds uw plan te hebben kunnen trekken (CGVS, p. 6). U gaf tot slot aan dat u een gezond man bent (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dan ook dat u bij een terugkeer naar Ecuador uw leven niet op zelfstandige basis zou kunnen uitbouwen, er geen beroep zou kunnen doen op uw familie en er geen toekomst zou hebben.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het feit dat u in België wil werken en hier wil blijven omdat uw dochter S.(...) hier woont en u een relatie heeft met T.(...) S.(...) (CGVS, p. 13), motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Gelet op bovenstaande blijkt niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanpak. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

“Er dient voorts te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw administratief dossier blijkt namelijk dat uw verblijfsrecht in België op 20 mei 2020 werd ingetrokken door de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelde nadien dat u door het indienen van een bijlage 35 bij de gemeente Aarschot uw verblijfsrecht wilde verlengen. Dit leverde evenwel niet het gewenste resultaat op, waardoor u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond (CGVS, p. 11). U ondernam verder geen concrete stappen om uw verblijf in België in orde te brengen of om uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Ecuador kenbaar te maken aan de Belgische autoriteiten. Ook toen u op 7 januari 2021 gehoord werd door een politie-inspecteur van de lokale politie in Tessenderlo nadat u werd gearresteerd omdat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond, haalde u geen vrees aan om terug te keren naar Ecuador. U stelde toen enkel dat u niet was teruggekeerd naar Ecuador omdat u de relatie met uw dochter wilde herstellen en omdat u wilde blijven werken (Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling d.d. 7 januari 2021, vraag 4). Pas nadat u aangekomen was in het Centrum voor Illegalen te Merksplas, i.e. meer dan zeven maanden nadat uw verblijfsrecht in België ingetrokken werd, maakte u ten aanzien van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, met wie u een gesprek had in het kader van uw hoorrecht, uw vrees kenbaar en stelde u om internationale bescherming te willen verzoeken (formulier hoorrecht, vraag 5). Gevraagd waarom u niet eerder een dergelijk verzoek had ingediend, gaf u aan dit niet te weten. U verwees slechts naar het gegeven dat u met de gevangenisdirecteur van Hoogstraten gesproken had over een naamsverandering (CGVS, p. 23), hetgeen geenszins gezien kan worden als een actieve zoektocht naar (internationale) bescherming. Dat u na de intrekking van uw verblijfsrecht in België meer dan 7 maanden wachtte om deze vrees bij een eventuele terugkeer naar Ecuador kenbaar te maken aan de Belgische autoriteiten is dan ook een houding die niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling doet op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan de door u voorgehouden vrees voor de connecties en vrienden van B.(...)of de familie van A.(...) .

Vervolgens dient vastgesteld dat uit uw verklaringen betreffende de connecties van uw ex-vrouw B.(...) M.(...), zijnde C.(...) A.(...) en E.(...) T.(...) (CGVS, p. 13, 14, 17 en 20), geenszins een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade afgeleid kan worden. Vooreerst kan er vastgesteld worden dat uw problemen met C.(...) A.(...) vóór uw vertrek uit Ecuador zich beperkten tot uw vermoeden dat hij tweemaal ingebroken heeft in uw atelier. U kon dit evenwel niet bewijzen en diende bijgevolg geen klacht in tegen hem (CGVS, p. 14 en 15). In zoverre er geloof kan gehecht worden aan uw vermoedens dat Cesar daadwerkelijk bij u ingebroken heeft, dient opgemerkt dat dergelijke problemen in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, temeer daar u de laatste inbraak situeerde in 2009, i.e. vier jaar vóór uw vertrek uit Ecuador, en u verder geen andere problemen met hem heeft gekend (CGVS, p. 14

en 15). Dat diezelfde C.(...) A.(...) tijdens uw verblijf in België bij uw vader kwam informeren naar wanneer u terug naar Ecuador zou komen, is dan ook een bewering die in het licht van voorgaande vaststelling nauwelijks kan overtuigen, temeer daar uw opeenvolgende verklaringen over deze bezoeken aan uw vader niet stroken met elkaar. Zo stelde u aanvankelijk dat er al heel wat bezoeken zijn geweest aan uw vader. Deze bezoeken waren evenwel anoniem (CGVS, p. 13). Later gaf u aan dat Cesar vaak naar uw vader is gegaan tijdens uw verblijf in België (CGVS, p. 15). Nog later verklaarde u echter dat Cesar slechts twee keer bij uw vader is langs geweest en dat er verder geen andere personen naar u zijn komen informeren bij uw vader (CGVS, p. 16). Dat uw verklaringen over de bezoeken aan uw vader dermate inconsistent zijn, doet besluiten dat er hieraan geen enkel geloof gehecht kan worden, waardoor ook uw bewering dat Cesar tweemaal bij uw vader naar uw terugkeer kwam informeren niet aannemelijk is. Met uitzondering van deze ongeloofwaardig bevonden bezoeken aan uw vader kon u geen concrete elementen aanreiken waaruit blijkt dat u nog steeds in de negatieve aandacht zou staan van Cesar (CGVS, p. 16). Bijgevolg maakte u uw vrees voor C.(...) A.(...) niet aannemelijk.

Betreffende uw vrees voor **E.(...) T.(...)**, een bendeleider in de buurt waar u woonde, en de overige buurtbewoners, dient vastgesteld dat u in dit verband evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Zo kan er gewezen worden op uw verklaringen dat het nooit tot een fysieke aanvaring is gekomen tussen u en deze man (CGVS, p. 17). U verklaarde dat het eerder een gevoel is dat u had doordat u de buurtbewoners, door wie u geobserveerd en gezocht werd (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), hoorde zeggen dat u vermoord zou worden (CGVS, p. 17). Deze dreiging werd evenwel de kop ingedrukt doordat B.(...)met hen gesproken had en gezegd had dat men u met rust moest laten (CGVS, p. 18). Bovendien kan er opgemerkt worden dat u de problemen met E.(...) T.(...), alsook het gegeven dat u de burens van B.(...)'s nachts hoorde discussiëren over wanneer ze u zouden vermoorden, voornamelijk kaderde binnen het drugsgebruik van u en B.(...)en in het feit dat ze u boven de anderen in haar omgeving verkoos (CGVS, p. 17 en 18). In zoverre de problemen met E.(...) T.(...) en het geroddel onder de buurtbewoners het gevolg geweest zou zijn van het feit dat u A.(...) seksueel misbruikt heeft – dit was immers een gespreksonderwerp in de buurt (CGVS, p. 17 en 18) - dient vastgesteld dat de tegenpartij ook na het vertrek van B.(...)naar België in september 2012 een jaar lang u niet benaderde (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dan ook dat u daadwerkelijk in de specifieke negatieve aandacht stond van E.(...) T.(...), van wie u enkel dacht dat hij Daniel heet (CGVS, p. 17), of van de overige buurtbewoners. Dit wordt overigens bevestigd door uw houding. Ofschoon u stelde voorzichtig te zijn, blijkt uit uw verklaringen dat u na het vertrek van B.(...)bleef werken, dat u buiten kwam met uw hond, op pad ging met vrienden en veel aan sport deed (CGVS, p. 17). Hieruit blijkt allerm minst dat u daadwerkelijk vreesde voor E.(...) T.(...) en/of andere buurtbewoners. Gevraagd wat u anno 2021 nog vreest voor E.(...) T.(...) verwees u slechts naar de fout die u gemaakt heeft, waarmee u doelde op het seksueel misbruik (CGVS, p. 18). U kon evenwel geen concrete zaken aanreiken waarop u zich baseerde (CGVS, p. 18), waardoor dit een blote bewering betreft. Hiermee maakt u geenszins aannemelijk bij een terugkeer naar Ecuador problemen te zullen krijgen met E.(...) T.(...) en/of uw voormalige burens.

Gelet op uw verklaringen dat u noch met andere connecties van uw ex-vrouw B.(...)problemen heeft gekend noch andere connecties van haar vreest (CGVS, p. 20), heeft u uw vrees om bij een terugkeer naar Ecuador problemen te krijgen met haar connecties niet aannemelijk gemaakt.

Betreffende uw vrees voor de **familie van A.(...)** omwille van het door u gepleegde misbruik kan eveneens vastgesteld worden dat u deze niet aannemelijk gemaakt heeft. Zo stelde u aanvankelijk dat u en uw familie doodsbedreigingen hadden gekregen (Verslag hoorrecht d.d. 8 januari 2021, vraag 5) en verwees u op de Dienst Vreemdelingenzaken, gevraagd wie u vreest bij een terugkeer naar uw land van herkomst, als eerste naar deze familie (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5). In het licht van deze verklaringen komt het bijzonder bevreemdend over dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud uw vrees voor de familie van A.(...) bij een terugkeer naar Ecuador niet spontaan aanhaalde. Pas nadat u geconfronteerd werd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u blijk van deze vrees (CGVS, p. 21). Voorts dient erop gewezen te worden dat u met geen woord sprak over doodsbedreigingen aan het adres van uw familie en kon u geen concrete zaken aanbrengen waarom u de familie van A.(...) hoeft te vrezen bij een terugkeer naar Ecuador (CGVS, p. 12, 21 en 22). Dat u en uw familie met de dood bedreigd werden door de familie van A.(...) S.(...) kan bijgevolg niet overtuigen, temeer daar uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat uw bewering dat de familie van A.(...) op de hoogte is van het seksueel misbruik slechts gestoeld is op vermoedens. Ofschoon u aanvankelijk verklaard had dat de familie van A.(...) pas na uw veroordeling in 2018 op de hoogte kwam van wat u gedaan had (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), gaf u later toe niet te kunnen

bevestigen of de familie van A.(...) weet van dit misbruik (CGVS, p. 21). In dit licht zijn uw verklaringen dat de familie van A.(...) naar u op zoek is (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) bijgevolg allerminst aannemelijk. Aangaande uw vrees voor de familie S.(...) kan er voorts nog opgemerkt worden dat u niet weet waar A.(...) s vader M.(...) momenteel woont en dat u, met uitzondering van M.(...), geen namen kon geven van personen die u concreet vreest in dit verband (CGVS, p. 21 en 22). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn vrees, quod non in casu. Dat u de familie van A.(...) vreest bij een terugkeer naar Ecuador maakte u bijgevolg niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande dient benadrukt te worden dat er aan uw verklaringen dat u in Ecuador al geslagen werd omdat u A.(...) misbruikt heeft geen geloof gehecht kan worden (Verslag hoorrecht d.d. 8 januari 2021, vraag 5). U vermeldde tijdens uw persoonlijk onderhoud slechts één enkele fysieke aanvaring. Zo werd u na een geschil met een taxichauffeur geslagen door een politieagent. Nergens verwees u naar het feit dat u in Ecuador al geslagen werd omwille van het door u gepleegde misbruik. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat er vanwege de familie van A.(...) ook in België nog geen fysieke agressie ten aanzien van u is geweest (CGVS, p. 21). Bijgevolg kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering in het verleden al geslagen te zijn geweest omdat u A.(...) seksueel misbruikt heeft.

Dat het ook voor uw familie in Ecuador onveilig is omdat u A.(...) seksueel misbruikt heeft (Verslag hoorrecht d.d. 8 januari 2021, vraag 5), wordt voorts danig ondermijnd door de vaststelling dat zowel uw vader, uw moeder als uw zus E.(...) nog steeds in Ecuador verblijven (CGVS, p. 3, 4 en 7). Dat iedereen overal in Ecuador van het misbruik op de hoogte zou zijn omdat u in de gevangenis in Antwerpen verschillende Ecuadoranen, Peruanen, Dominicanen en Colombianen heeft leren kennen (CGVS, p. 23), houdt tot slot in alle redelijkheid geen steek.

Uw bewering dat u enkele maanden voor uw vertrek uit Ecuador een aanvaring had met een politieagent die u, nadat u ruzie had gemaakt met een taxichauffeur, een gebroken rib sloeg, heeft u voorts evenmin aannemelijk gemaakt. Vooreerst dient benadrukt dat u over dit voorval met geen woord sprak tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans werd u, nadat u de gelegenheid had gekregen om uw vrees bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst uit te leggen, expliciet gevraagd of u ooit problemen heeft gekend met de Ecuadoraanse autoriteiten. U gaf aan dat dit niet het geval was (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vragen 3.5 en 3.7). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u dit aan uw sociaal assistent wel verteld had (CGVS, p. 20). Deze uitleg kan niet overtuigen. Dat u dit incident niet spontaan op de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalt, hoewel hiernaar wordt gevraagd, is niet ernstig en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband, temeer daar u geen enkel (begin van) bewijs van deze gebeurtenis kon voorleggen (CGVS, p. 19). Volledigheidshalve kan er nog benadrukt worden dat u op geen enkel ogenblik een vrees koppelde aan dit incident.

Betreffende uw stelling dat u geen toekomst heeft in Ecuador (CGVS, p. 13 en 18) kan voorts nog opgemerkt worden dat u heden nog steeds contact heeft met uw (gescheiden) ouders en uw zus. Zowel uw vader en uw moeder zijn eigenaar van een eigen woning (CGVS, p. 7). Voor uw vertrek uit Ecuador in 2013 woonde u gedurende verschillende periodes bij uw vader in. U heeft voorts uw middelbare studies afgerond en studeerde tot aan uw vertrek uit Ecuador aan de universiteit. U werkte bij uw vader en bij uw oom. Hoewel u stelde financiële moeilijkheden gekend te hebben, blijkt uit uw verklaringen dat u steeds in uw levensonderhoud kon voorzien (CGVS, p. 5 en 6). U geeft voorts blijk van zin voor initiatief: u stampte immers verschillende projecten uit de grond (CGVS, p. 6 en 13) en bevestigde in Ecuador steeds uw plan te hebben kunnen trekken (CGVS, p. 6). U gaf tot slot aan dat u een gezond man bent (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dan ook dat u bij een terugkeer naar Ecuador uw leven niet op zelfstandige basis zou kunnen uitbouwen, er geen beroep zou kunnen doen op uw familie en er geen toekomst zou hebben.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het feit dat u in België wil werken en hier wil blijven omdat uw dochter S.(...) hier woont en u een relatie heeft met T.(...) S.(...) (CGVS, p. 13), motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van

herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Gelet op bovenstaande blijkt niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker geeft te kennen dat hij een annulatieberoep had ingediend tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij zijn verblijfstitel werd ingetrokken en dat hij slechts enkele weken na het arrest van de Raad met nummer 244 757 van 24 november 2020, namelijk op 7 januari 2021 gearresteerd werd en naar het centrum voor illegalen in Merksplas werd gebracht. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met zijn annulatieberoep waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij gedurende zeven maanden geen stappen zou hebben ondernomen om zijn verblijf in België in orde te brengen of de vraag om internationale bescherming in te dienen. Ook geeft verzoeker aan dat hij hier een vriendin heeft leren kennen, dat hij zo lang mogelijk probeerde zijn werk te behouden, dat hij de relatie met zijn dochter tracht te herstellen en dat hij regelmatig contact opnam met de justitieassistent naar aanleiding van zijn eerdere gevangenisstraf, hetgeen volgens hem allemaal normale handelingen zijn die van een persoon kunnen worden verwacht die zich probeert te integreren in de maatschappij.

De Raad wijst erop dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om internationale bescherming aan te vragen is een indicatie dat hij dit niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers asielaanvraag niet om redenen van overmacht laatijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoeker betrof, die hij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

Het gegeven dat er een annulatieberoep werd ingediend tegen de beslissing waarbij zijn verblijfsrecht werd ingetrokken en verzoeker het resultaat hiervan afwachtte, toont zijn nood aan internationale bescherming niet aan.

Indien verzoeker daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging had of minstens een nood aan subsidiaire bescherming kon wel degelijk worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indiende. Overigens moet ook worden vastgesteld dat verzoeker, na ontvangst van het arrest van 24 november 2020 van de Raad waarbij de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring werd verworpen, geen enkele inspanning ondernam teneinde internationale bescherming te bekomen. Het gegeven dat verzoeker pas op het ogenblik dat hij geconfronteerd wordt met een repatriëring in het centrum van Merksplas een verzoek om bescherming indient, toont aan dat hij deze bescherming voorheen niet dringend of noodzakelijk achtte en relativeert wel degelijk de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen.

Waar verzoeker verwijst naar de handelingen die van een persoon kunnen worden verwacht die zich probeert te integreren in de maatschappij, doet hij geen afbreuk aan het uitblijven van handelingen die van een persoon kunnen worden verwacht indien door deze persoon wordt beweerd in het land van

herkomst een gegronde vrees voor vervolging te hebben en een reëel risico op ernstige schade te zullen lopen.

Wat betreft de vrees voor de heren C. A. en E. T. wordt opgemerkt dat verzoeker in het verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen, doch zonder afbreuk te doen aan de concrete en pertinente vaststellingen rond de ongeloofwaardigheid van zijn problemen met deze twee personen. Overigens brengt verzoeker geen enkel element bij dat hij door het wegvallen van de steun van zijn ex-vrouw B. gezocht of gevisieerd zou worden. Meer nog, aan de bezoeken van C. A. aan zijn vader kan geen geloof worden gehecht gelet op de inconsistentie van zijn verklaringen desbetreffend en verzoeker maakte geen enkele melding van het gegeven dat E. T. zijn familie zou benaderd hebben of hem in het vizier zou hebben, noch dat zijn ex-vrouw haar connecties zou hebben aangesproken waarbij zijn leven in het gedrang zou zijn. Dit stoelt louter op vermoedens en beweringen van verzoeker, die geen afbreuk kunnen doen aan de gedane vaststellingen.

Waar verzoeker aangeeft dat het feit de neven van A. die momenteel in België verblijven en nog geen actie hebben ondernomen geen uitstaans heeft met zijn vrees voor de familie in Ecuador, wordt opgemerkt dat verzoeker hiermee geen afbreuk kan doen aan de pertinente vaststellingen met betrekking tot zijn beweerde vrees voor de familie van A..

Zo werd vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zijn vrees voor de familie van A. bij een terugkeer naar Ecuador niet spontaan aanhaalde. Pas nadat hij geconfronteerd werd met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf hij blijk van deze vrees. Voorts werd vastgesteld dat verzoeker met geen woord sprak over doodsbedreigingen aan het adres van zijn familie en kon hij geen concrete zaken aanbrengen waarom hij de familie van A. hoeft te vrezen bij een terugkeer naar Ecuador en dat de bewering dat de familie van A. op de hoogte is van het seksueel misbruik slechts gestoeld is op vermoedens. Ook werd vastgesteld dat verzoeker met betrekking tot de vrees voor de familie van A. en meer bepaald haar vader, niet weet waar haar vader momenteel woont en dat hij met uitzondering van haar vader geen namen kon geven van personen die hij concreet vreest in dit verband terwijl van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht wordt dat hij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn vrees.

Ook met de argumentatie dat hij lange tijd in de gevangenis is verbleven en het feit dat hij elke confrontatie met de familie van A. in België heeft proberen te vermijden, kan verzoeker geen afbreuk doen aan de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot zijn vrees voor de familie van A. in Ecuador te meer verzoekers ouders en zus nog in Ecuador wonen en verzoeker aangaf dat er buiten C. A. niemand anders naar hem is komen vragen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Bovenstaande vaststellingen in het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF